

Nr 260.

Av herr Rosén, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för påbörjande av arbetena å statsbanan Jörn—Gubblijaure.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 76 hemställes, att anslag måtte anvisas för påbörjande av arbetena å statsbanan Jörn—Gubblijaure å sträckningen Jörn—Arvidsjaur (alt. 1). Mot utförande av sträckningen Bastuträsk (Nyborg)—Örträsk—Glommerträsk—Arvidsjaur (alt. 2) anför departementschefen, att de undersökningar av malmfyndigheterna inom det s. k. Skelleftefältet, som hittills verkstälts, icke medfört sådana resultat, att man därav kan erhålla en bestämd uppfattning, huruvida fyndigheterna kunna bli föremål för brytning i större omfattning. Sedermera, när ifrågavarande malmfyndigheter visas kunna med fördel utnyttjas, bör enligt departementschefens mening en särskild malmbana anläggas från Bastuträsk till malmfyndigheterna inom Malänäsgruppen och i mån av behov vidare västerut.

Att värdefulla malmtillgångar finnas inom Skelleftefältet, synes vara till fullo ådagalagt. Däremot är det icke med visshet känt, att fyndigheterna kunna tillgodogöras på ett ekonomiskt tillfredsställande sätt och i sådan omfattning, att en särskild malmbana kan anses motiverad.

Om sträckningen Jörn—Arvidsjaur nu kommer till utförande och det sedermera visar sig, att malmfyndigheterna visserligen kunna tillgodogöras på ett ekonomiskt tillfredsställande sätt men icke i sådan omfattning, att en särskild malmbana kan bli ekonomiskt bärig, så skulle ifrågavarande fyndigheter icke kunna tillgodogöras. Om däremot sträckningen Bastuträsk (Nyborg)—Örträsk—Glommerträsk—Arvidsjaur utföres, så skulle fyndigheterna kunna utnyttjas, även om de icke äro så omfattande, som fordras för att en särskild malmbana skulle vara motiverad. I detta fall skulle tillgångar kunna utnyttjas, vilka eljest icke kunna tillvaratagas, och järnvägen skulle tillföras en ej oväsentlig trafik, som icke kan tillföras en järnväg Jörn—Arvidsjaur.

Under sådana förhållanden förefaller det vara riktigaast, att järnvägen till Arvidsjaur icke anläggas med utgångspunkt från Jörn utan från Bastuträsk (Nyborg), varigenom alla berättigade intressen synas bli tillgodosedda. Härför talar även det skälet, att en sådan järnväg lär ge ett betydligt bättre driftresultat än två banor, om en malmbana i sinom tid kommer att anläggas.

Ehuru starkt intresserad för kommunikationsväsendets utbredning inom ifrågavarande trakter, där goda möjligheter för jordbrukets utveckling finnas, kan jag emellertid ej anse det för närvarande fullt försvarbart att bygga två parallellbanor på så nära avstånd från varandra, som här skulle bliva fallet, då det förefintliga behovet kan tillgodoses med en järnväg. Jag anser fördenskull, att riksdagen bör lösa denna järnvägsfråga på sådant sätt, att den nya kommunikationsleden kan bliva till gagn även för malmfältet. Vilkendera linjen, över Örträsk eller Mensträsk, som i detta fall bör komma till utförande, synes ej vara tillfredsställande utrett. Dock synes Örträskalternativet böra äga företräde. Möjligt är, att ytterligare utredning rörande alternativet II är erforderlig, i vad det avser sträckningen Bastuträsk—Glommersträsk, och att frågans avgörande måste uppskjutas i avvaktan härpå.

Jag tillåter mig emellertid att på grund av de skäl, som sålunda anförts, hemställa, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 76 måtte besluta,

att för anläggning av en statsbana Bastuträsk—Glommers-
träsk—Arvidsjaur för budgetåret 1924—1925 anvisa ett reser-
vationsanslag av 500,000 kronor.

Stockholm 19 mars 1924.

Gustav Rosén.